

Dans l'hypothèse où cela serait le cas, la Cour examine ensuite si les annonces de réduction de prix qui ne mentionnent pas le prix de référence constituent des pratiques commerciales au sens de la directive et relèvent dès lors de son champ d'application.

Constatant ensuite que de telles pratiques ne figurent pas dans la liste noire des pratiques interdites en toutes circonstances par la directive, la Cour en conclut que celles-ci ne peuvent être interdites en toutes circonstances mais seulement à l'issue d'une analyse permettant d'en établir le caractère déloyal.

La Cour en conclut dès lors que « *la directive 2005/29/CE (...) doit être interprétée en ce sens qu'elle s'oppose à des dispositions nationales, telles que celles en cause au principal, qui prévoient une interdiction générale, sans évaluation au cas par cas permettant d'établir le caractère déloyal, des annonces de réduction de prix qui ne font pas apparaître le prix de référence lors du marquage ou de l'affichage des prix, pour autant que ces dispositions poursuivent des finalités tenant à la protection des consommateurs. Il appartient à la juridiction de renvoi d'apprécier si tel est le cas dans l'affaire au principal.* »

G.S.

2. BANK- EN FINANCIËEL RECHT/DROIT BANCAIRE ET FINANCIER

Régine Feltkamp⁴ en Joeri Danhieux⁵

Wetgeving/Législation

Verordening nr. 2015/847 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1781/2006, Pb.L. 141 van 5 juni 2015, in werking getreden op 25 juni 2015

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bankverrichtingen – Geldovermakingen – Witwaspreventie

BANQUE ET CRÉDITS

Opérations bancaires – Transferts de fonds – Prévention de blanchiment de capitaux

Deze verordening stelt voorschriften vast met betrekking tot de informatie die, met het oog op het voorkomen, het opsporen en het onderzoeken van witwassen van geld en terrorismefinanciering, bij geldovermakingen moet worden gevoegd wanneer ten minste een van de bij

de geldovermaking betrokken (intermediaire) betalingsdienstaanbieders in de Europese Unie is gevestigd. De verordening beoogt aldus tegemoet te komen aan aanbeveling 16 van de FATF betreffende elektronische geldovermakingen, door de volledige traceerbaarheid van geldovermakingen te voorzien. Daartoe wordt een systeem ingevoerd dat deze betalingsdienstaanbieders ertoe verplicht bij geldovermakingen informatie over de betaler en de begunstigde te voegen, en dat verzekert dat de informatie in de loop van de gehele betalingsketen wordt doorgegeven.

Onder bepaalde voorwaarden worden enkele vormen van geldovermakingen uitgesloten van de toepassing van deze verordening (e.g. deze verricht door middel van een betaalkaart of een mobiele telefoon, indien enkel gebruikt voor de betaling van goederen of diensten; louter afhalingen van contant geld; ...) of kunnen deze door een lidstaat optioneel worden uitgesloten.

De verordening bepaalt de bij de geldovermaking te voegen informatie (waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen geldovermakingen binnen de Unie en deze naar buiten de Unie), de verplichtingen van de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde bij ontbrekende informatie, de verplichtingen van intermediaire betalingsdienstaanbieders en voorziet bepalingen inzake de gegevensbescherming en bewaring van informatie. Tot slot voorziet de verordening voorschriften voor de lidstaten inzake sancties en maatregelen om de naleving van deze verordening te garanderen.

R.F. en J.D.

Richtlijn nr. 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn nr. 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn nr. 2006/70/EG van de Commissie, Pb.L. 141 van 5 juni 2015, in werking getreden op 25 juni 2015

FINANCIËEL RECHT

Financiële markten – Marktmissbruik – Witwasreglementering

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Abus de marché – Blanchiment de capitaux

Met deze nieuwe richtlijn wordt het bestaande kader inzake witwassen van geld (richtlijn nr. 2005/60/EG⁶ en

⁴ Docent VUB, advocaat te Brussel.

⁵ Advocaat te Brussel.

⁶ Richtlijn nr. 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, Pb.L. 309 van 25 november 2005.

richtlijn nr. 2006/70/EG⁷) vervangen. De nieuwe regeling houdt rekening met de door de Financial Action Task Force (FATF) in februari 2012 vastgestelde *International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism and Proliferation* (de “herziene FATF-aanbevelingen”), evenwel met respect voor het Unierecht inzake gegevensbescherming en de bescherming van de grondrechten zoals verankerd in het handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Door de nieuwe regeling wordt de lijst van meldingsplichtigen als volgt aangepast (met dien verstande dat onder bepaalde voorwaarden lidstaten uitsluitingen en vrijstellingen kunnen voorzien):

- uitbreiding tot de personen (andere dan diegenen die specifiek vernoemd worden zoals kredietinstellingen, financiële instellingen, auditors, onafhankelijke beoefenaars van juridische beroepen) die handelen in goederen, voor zover er contante betalingen worden gedaan of ontvangen voor een bedrag van 10.000 EUR of meer (voorheen bedroeg de minimumdrempel 15.000 EUR);
- opname in de lijst van de vastgoedmakelaars (voorheen verwijzing naar makelaars in onroerend goed);
- uitbreiding tot aanbieders van kansspeldiensten (voorheen verwijzing naar casino's).

Verder wordt onder de definitie van criminele activiteit nu ook de fiscale misdrijven opgenomen als strafbaar feit, met als gevolg dat de notie witwassen in deze richtlijn ook uitdrukkelijk uitgebreid wordt tot fiscale misdrijven.

De richtlijn versterkt daarnaast de risicogebaseerde aanpak. De richtlijn legt inzake risicobeoordeling verplichtingen op aan de Commissie (opstelling van een verslag inzake witwasrisico en risico van terrorismefinanciering tegen uiterlijk 26 juni 2017) en aan de lidstaten. Met betrekking tot het cliëntenonderzoek wordt de risicogebaseerde aanpak verder uitgebreid.

Nieuw in vergelijking met richtlijn nr. 2005/60/EG is ook nog de invoering van het zogeheten centraal register (ook wel *Ultimate Beneficial Owner* – *UBO*-register genoemd), waarin de informatie over de uiteindelijk begunstigen moet worden opgenomen.

Tot slot scherpt de nieuwe regeling de administratieve sancties aan.

Deze richtlijn moet door de lidstaten worden omgezet in nationaal recht, uiterlijk tegen 26 juni 2017.

R.F. en J.D.

⁷ Richtlijn nr. 2006/70/EG van de Commissie van 1 augustus 2006 tot vaststelling van uitvoeringsmaatregelen van richtlijn nr. 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de definitie van politiek prominente personen en wat betreft de technische criteria voor vereenvoudigde klantenonderzoekprocedures en voor vrijstellingen op grond van occasionele of zeer beperkte financiële activiteiten, *Pb.L.* 214 van 4 augustus 2006.

Richtsnoer nr. 2015/855 van de Europese Centrale Bank van 12 maart 2015 tot vaststelling van de beginselen van een Ethisch kader voor het Eurosysteem en tot intrekking van richtsnoer ECB/2002/6 betreffende door de Europese Centrale Bank en nationale centrale banken in acht te nemen minimumnormen bij het verrichten van monetaire beleidstransacties en valutamarktoperaties met de externe reserves van de Europese Centrale Bank en bij het beheren van de externe reserves van de Europese Centrale Bank, *Pb.L.* 135 van 2 juni 2015, inwerkingtreding op 18 maart 2016

FINANCIEEL RECHT

Europees financieel recht – Financiële markten – Gedragsregels

DROIT FINANCIER

Droit financier européen – Marchés financiers – Principes

Dit richtsnoer van de Europese Centrale Bank (“ECB”) stelt de beginselen vast van het Ethisch Kader voor het Eurosysteem dat van toepassing is op de uitvoering van de Eurosysteemtaken, en legt de beste praktijken vast inzake de tenuitvoerlegging van die beginselen. Het Ethisch Kader is in beginsel van toepassing op de nationale centrale banken van het Eurosysteem (“NCB’s”). De interne voorschriften die deze NCB’s moeten vaststellen ter uitvoering van dit richtsnoer zijn van toepassing op de leden van hun organen en hun personeelsleden, alsook voor zover mogelijk op de personen die betrokken zijn bij de uitvoering van Eurosysteemtaken, maar die geen personeelsleden zijn van de NCB’s.

Deze ethische normen beogen de geloofwaardigheid en de reputatie van het Eurosysteem te waarborgen, alsook het publieke vertrouwen te verzekeren in de integriteit en de onpartijdigheid van de leden van de organen en personeelsleden van de ECB en de NCB’s bij de uitvoering van de Eurosysteemtaken. Naast de beginselen en beste praktijken opgesomd in dit richtsnoer, bestaat het Ethisch Kader ook uit de interne voorschriften en praktijken die iedere NCB zelf moet vaststellen.

Het richtsnoer omvat de beginselen voor een algemeen verbod tot misbruik van voorwetenschap en specifieke beperkingen voor insiders (bv. beperkingen m.b.t. kritische financiële privétransacties).

Daarnaast bevat dit richtsnoer onder andere voorschriften m.b.t. de onafhankelijkheid en het vermijden van belangenconflicten (bv. kandidaat personeelsleden, leden van de organen en personeelsleden gedurende en na de afloop van het dienstverband) en betreffende de